

Незнайомка в домі

КУПИТИ

Ідеальний будинок. Ідеальне подружжя. Майже ідеальний злочин

Карен і Том щасливі разом у своєму чудовому будинку. Але одного дня Карен потрапляє в аварію. Із нею все гаразд - от тільки вона не пам'ятає, куди й навіщо так швидко їхала.

Чому в поспіху навіть не зачинила двері в домі й не взяла із собою документи та телефон. Копи підозрюють, що часткова амнезія - лише зручне прикриття, адже неподалік від місця аварії знайдено труп, а поруч з ним - рукавички Карен...

Жінка повертається додому, сповнена рішучості одужати й жити далі. Однак раптово вона розуміє, що щось в оселі змінилося. Щось не так, як має бути...

Розділ перший

Цієї спекотної серпневої ночі Том Крапп паркує своє авто — орендований «лексус» — на під'їзді до власного гарного двоповерхового будинку. Будівля, доповнена гаражем для двох автівок, розташована за густим газоном і обсаджена красивими старими деревами. Праворуч від під'їзду пролягає брукована стежка перед ганком, сходи якого ведуть до масивних дерев'яних дверей у центрі будинку. З правого боку від головного входу — велике панорамне вікно, завширшки з усю вітальню.

Будинок розташований на вулиці, що м'яко завертає і впирається в глухий кут. Навколишні будівлі однаково привабливі й добре доглянуті, а ще відносно подібні між собою. Тут мешкають люди успішні та забезпечені, проте трохи самовдоволені.

Це тихе заможне передмістя в північній частині

Нью-Йорка, населене здебільшого подружжями фахівців та їхніми родинami, ніби не зважає на проблеми маленького міста навколо, не зважає на проблеми ширшого світу, наче американська мрія і далі живе тут, гладенька та незворушна.

Та фасад незворушності не відповідає теперішньому душевному стану Тома. Він вимикає світло й мотор і мить неспокійно сидить у темряві, зневажаючи самого себе. Потім здригається, помітивши, що автівки дружини немає на її звичному місці біля будинку. Чоловік машинально дивиться на годинник: 21:20. Питає себе, чи щось забув.

«Вона кудись збиралася?»

Не пригадує, щоб жінка таке казала, але останнім часом він такий зайнятий.

«Може, просто вийшла у якійсь справі й повернеться з хвилини на хвилину».

Дружина лишила лампи увімкненими, вони надають будинку привітного саява.

Том виходить із машини в літню ніч, яка пахне свіжоскошеною травою, і ковтає розчарування. Йому досить палко хотілося побачити дружину. Мить він стоїть, поклавши руку на дах автівки, і дивиться на

інший бік вулиці. Потім хапає з пасажирського сидіння валізу й піджак і втомлено зачиняє дверцята автівки. Простує стежкою, підіймається на ганок і відчиняє двері.

Щось не так. Він затамовує дух.

Том стоїть зовсім нерухомо на порозі, тримаючи руку на дверній ручці. Спочатку він не розуміє, що його непокоїть. А тоді усвідомлює. Двері не були замкнені.

Само собою це не щось незвичне — здебільшого ввечері він приходить додому, відчиняє двері та входить, бо Карен зазвичай удома в цей час і чекає на нього.

Але вона поїхала на своїй автівці й забула замкнути двері. Не схоже на його дружину — завзяту прибічницю замикання дверей. Том повільно видихає.

«Може, поспішала й забула».

Його очі швидко оглядають вітальню — спокійний прямокутник у блідо-сірих та білих тонах. Цілковита тиша. Очевидно, що нікого немає вдома. Вона не вимкнула світло, тож, мабуть, пішла ненадовго.

«Може, пішла по молоко».

Напевно, залишила йому записку. Він жбурляє ключі на тумбочку біля парадних дверей і прямує на кухню вглибині будинку. Том вмирає з голоду. Цікаво, дружина вже поїла чи чекає на нього?

Очевидно, що вона готувала їм вечерю. Салат майже готовий — жінка зупинилася на нарізанні помідора. Він дивиться на дерев'яну обробну дошку, на помідор і на гострий ніж, що лежить поруч. На гранітній стільниці — спагеті, готові до варки, а на металевій газовій плиті — велика каструля, повна води. Плита вимкнена, і вода в каструлі холодна — Том занурює туди палець, щоб перевірити. Оглядає дверцята холодильника в пошуках повідомлення для нього — жодних записів на дошці. Чоловік супиться. Дістає з кишені штанів телефон і перевіряє, чи є від дружини повідомлення, які він міг пропустити. Нічого. Тепер він злегка роздратований. Могла б сказати йому.

Том відчиняє дверцята холодильника і хвилину стоїть, пустим поглядом дивлячись на його вміст, а тоді хапає імпортне пиво й вирішує

взятися до приготування спагеті. Упевнений, що вона буде вдома з хвилини на хвилину. Зацікавлено озирається, перевіряючи, що могло в них скінчитися. Вони мають молоко, хліб, соус до спагеті, вино, сир пармезан. Чоловік перевіряє ванну кімнату — там багато туалетного паперу. На думку не спадає нічого, що могло б так терміново знадобитися. Чекаючи, доки закипить вода, він телефонує дружині на мобільний, але вона не відповідає. За п'ятнадцять хвилин спагеті готове, та його дружини й сліду немає. Том залишає спагеті в друшляку в мийці, вимикає конфорку під горнятком томатного соусу й неспокійно прямує до вітальні, забувши про свій голод. Він виглядає у велике панорамне вікно, роздивляючись газон та вулицю за ним.

«Де вона, в біса, поділася?»

Чоловік починає нервуватися. Знову телефонує жінці й чує слабку вібрацію, що долинає ззаду. Хутко озирається на звук і бачить її телефон, який вібрує десь глибоко в дивані.

«Чорт. Забула свій телефон. Як тепер із нею зв'язатися?»

Том починає оглядати будинок у пошуках підказок, куди вона могла піти. Нагорі, у спальні, він із подивом знаходить її сумку, яка лежить на тумбочці. Неповороткими пальцями відкриває її, почуваячись трохи винним, що риється в речах своєї дружини. Це здається особистим. Але зараз надзвичайна ситуація. Він висипає вміст сумочки на середину їхнього охайно застеленого ліжка. Її портмоне, її гаманець для дріб'язку, помада, ручка, паперові хустинки — усе тут.

«Отже, пішла не у справі. Може, вона вийшла з дому, щоб допомогти подрузі? Якась термінова ситуація?»

Однак жінка б узяла із собою сумочку, якби вела авто. І хіба вона вже не зателефонувала б йому, якби могла? Позичила б телефон у когось іншого. Не сказати, що вона була нерозсудливою.

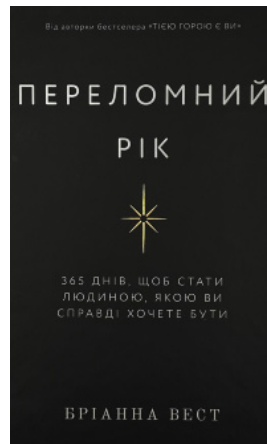
Том сідає на край ліжка, тихо нервуючись. Його серце б'ється надто швидко. Щось не так. Він думає, що, може, варто зателефонувати в поліцію. Зважує, що може із цього вийти.

«Моя дружина пішла з дому, і я не знаю, де вона. Пішла без свого телефона і сумочки. Забула замкнути двері. Це зовсім на неї не схоже».

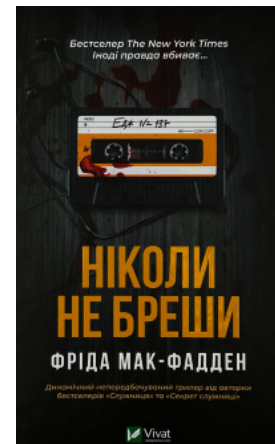
Рекомендована література

Сім чоловіків Евелін
Г'юґо

Переломний рік. 365
днів, щоб стати
людиною, якою ви
справді хочете бути

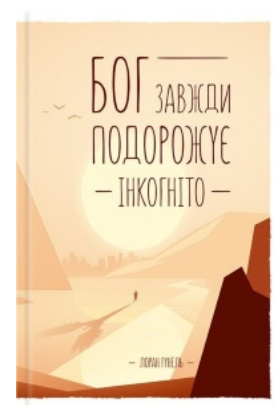
Ніколи не бреші

Загублена книгарня

Мовчазна пацієнтка

Бог завжди подорожує
інкогніто

Перейти до категорії
Трилер

КУПИТИ